

ת"פ 6613/08/19 - מדינת ישראל נגד דניאלה מלה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 6613-08-19 מדינת ישראל נ' מלה

בפני בעניין:	כבוד השופט גיל קרזבום המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשמת		דניאלה מלה באמצעות ב"כ עו"ד יניב מנור מטעם הסנגוריה הציבורית

גזר דין

כללי

1. בתאריך 28/02/21 הנאשמת הורשעה בעבירה של גרימת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום ביום 25.3.19 סמוך לשעה 16:00 בכניסה לבניין מגורים ברחוב סעדיה 31 בחיפה, למשמע שיחה בין הגב' ויקטוריה פפו (להלן: "המתלוננת") לבתה הקטנה בת ה-5 בנוגע לחיות המצויות בכניסת הבניין, הנאשמת התערבה בשיחה באופן שאמרה למתלוננת "יש לך בעיה, יש פה חיות ויהיו פה עוד הרבה חיות". בשלב זה נתגלע ויכוח בין הנאשמת למתלוננת, במהלכו תקפה הנאשמת את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה, באופן שהכתה באפה באמצעות מכשיר סלולארי שאחזה בידה. כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלוננת שבר באף, בגינו נזקקה לטיפול רפואי, היינו, הרדמה כללית ותיקון השבר באמצעות לחיצה וקיבוע.

במעשיה כמתואר לעיל, תקפה הנאשמת את המתלוננת שלא כדין וללא הסכמתה וגרמה לה לחבלה חמורה.

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

3. המאשימה הפנתה לחומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת, כאשר העונש הקבוע בצידה הוא עד 7 שנות מאסר. אשר לערכים המוגנים ביחס לעבירות אלימות הדגישה את הצורך להגן על גופו, בריאותו, שלמותו, ביטחונו של אדם, והזכות לחוש חופשי ומוגן. הפנתה לנסיבות ביצוע העבירה. בין היתר לעובדה, כי הנאשמת תקפה את המתלוננת בנוכחות בתה הקטינה. ציינה, כי מדובר במעשה בריוני ואימפולסיבי. עוד נטען, כי הנאשמת תקפה גם את אמה של המתלוננת, והגם שלא יוחסה לנאשמת עבירת תקיפה כנגד האם, עדותה של האחרונה נמצאה אמינה. לטענת המאשימה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, וזאת בשים לב לחבלה הפיזית שנגרמה למתלוננת, ולתחושות חוסר הביטחון והפחד המלוות את המתלוננת ובני משפחתה. עוד ציינה, כי אמנם לא מדובר באירוע

מתוכנן, אך חלקה של הנאשמת בו הינו מלא ובלעדי. הפנתה לנזק שנגרם למתלוננת, שנזקקה לניתוח ואשפוז. המאשימה הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה כי הנאשמת לא נושאת באחריות לביצוע העבירה, תופסת את עצמה כקורבן ומזערה את חלקה באירוע. בכל הנוגע למתחם העונש ההולם ציינה, כי מדיניות הענישה בגין עבירות אלימות המבוצעות ללא התגרות ותוך גרימת חבלות, הנה מחמירה. הפנתה לפסיקה וטענה למתחם עונש הולם שבין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בדמות מאסר על תנאי וקנס כספי. לאור כל האמור לעיל ביקשה להטיל על הנאשמת מאסר ברף הבינוני של המתחם לתקופה שלא תפחת מ-12 חודשים, מאסר על תנאי מרתיע, התחייבות להימנע מעבירה וקנס כספי. הפנתה לפסיקה רלוונטית.

טיעוני ההגנה לעונש

4. ב"כ הנאשמת הפנה לעובדה, שהנאשמת קבלה אחריות על מעשיה, הביעה צער וחרטה. בהקשר זה הדגיש, כי אין לזקוף לחובתה של הנאשמת את עצם ניהול התיק, שנבע בעיקר מהעובדה, שהנאשמת לא זכרה את האירוע, כפי שפורט בכתב האישום. בנוסף ציין, כי הנאשמת עברה ועוברת תהליך של הפנמת האירוע, ומטבע הדברים גם קבלת האחריות מגיעה בשלבים. עוד הפנה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, שהינה בת 50, מנהלת אורח חיים נורמטיבי, ללא עבר פלילי, ולמעשה מדובר במעידתה הראשונה. עוד ציין, כי מאז ביצוע העבירה הנאשמת לא ביצעה כל עבירה נוספת, ולא נפתחו כנגדה תיקים פליליים. אשר לנסיבות ביצוע העבירה טען, כי לא קדם לה תכנון כלשהו, ומדובר באירוע חד פעמי וספונטני, שאינו מאפיין את התנהגותה של הנאשמת. הדגיש, כי מדובר בוויכוח שהסלים, והעבירה בוצעה כאשר הנאשמת מצויה בסערת רגשות והגיבה באופן אימפולסיבי. הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולה, כי הנאשמת מתמודדת עם קשיים וצרכים רבים במישורי חיייה השונים הכוללים קשיי תפקוד תעסוקתי, מצוקה כלכלית מתמשכת, וקשיים רגשיים. עם זאת, חרף העדר תמיכה היא מצליחה לתפקד באופן נורמטיבי.

ב"כ הנאשמת הסתייג מהמלצת שירות המבחן לשליחת הנאשמת למאסר בעבודות שירות ולו לתקופה קצרה, שכן הדבר עלול להגביר את גורמי הסיכון ולסכל את הליכי השיקום ולפגוע ביציבות חייה. בכל הקשור למתחם העונש ההולם טען, שזה מתחיל במאסר מותנה ויכול להגיע עד מאסר קצר בעבודות שירות. הפנה לפסיקה רלוונטית. אבחן את פסיקת המאשימה וטען, כי מדובר בנסיבות חמורות יותר. לאור כל האמור לעיל, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בכל הקשור לצו המבחן, ולהטיל עונשים שאינם כוללים רכיב של מאסר בפועל.

5. הנאשמת עצמה הביעה צער על כך שפגעה במתלוננת.

תסקיר שירות המבחן

6. מעיון בתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשמת מביעה רצון לנהל חיים נורמטיביים. עם זאת, קיימים גורמי סיכון להישנות עבירת אלימות, לרבות אופן התנהלותה באירוע נשוא כתב האישום, קושי בקבלת אחריות, היעדר בשלות ונכונות לבדיקה מעמיקה של התנהגותה ולעריכת שינוי. מתסקיר משלים שהוגש בעניינה של הנאשמת עולה, כי היא מודה בביצוע העבירה, מקבלת אחריות על ביצועה ומביעה חרטה, אולם הנאשמת לא יכלה להסביר את תגובתה התוקפנית והאימפולסיבית כלפי המתלוננת. שירות המבחן התרשם, כי הנאשמת הינה בעלת דפוסי התנהלות הישרדותיים, והיא עצמה סובלת מהשלכות רגשיות ופסיכולוגיות כתוצאה מאלימות שחוותה בעברה. בנוסף,

הנאשמת הביעה מוכנות להשתלב בהליך טיפולי, ורצון לבחון את התנהלותה. סופו של דבר, שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשמת בצו מבחן לתקופה של שנה, בצד מאסר קצר, שירוצה בדרך של עבודות שירות. עוד הומלץ על הטלת פיצוי לטובת המתלוננת.

חוות דעת הממונה על עבודות השרות

7. מחוות הדעת הממונה על עבודות השירות עולה, כי הנאשמת נמצאה מתאימה לריצוי מאסר בדרך זו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם

8. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטית בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי: קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערך החברתי עליו יש להגן

9. הערכים המוגנים בעבירת אלימות הינם, בין היתר, הגנה על שלמות גופו של אדם, ביטחון כבודו וחיי. בתי המשפט חזרו והדגישו את הצורך בתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נגד פלוני: "תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו".

חדשות לבקרים עדים אנו לפרצי אלימות קיצוניים שננקטים ללא פרופורציה, על רקע סכסוכים, או תחושות של פגיעה בכבוד. פרצי אלימות כאלה מסתיימים, כמו במקרה הנוכחי, בתוצאות קשות, בפגיעות גוף ממשיות, ותורמים תרומה שלילית לאווירת אלימות כללית, ולתחושה מייאשת וקשה של הפקרת הביטחון האישי. ראו את הדברים שנאמרו בע"פ 4173/07 פלוני נגד מדינת ישראל: "רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

נסיבות ביצוע העבירה

10. נסיבות ביצוע העבירה פורטו במסגרת תיאור עובדות כתב האישום דלעיל. העבירה בוצעה על רקע של ויכוח הנוגע לחתולתה של הנאשמת, ובתגובה הנאשמת הכתה באפה של המתלוננת באמצעות הטלפון הנייד שאחזה בידה,

בנוכחות בתה הקטינה של המתלוננת ואמה. כתוצאה מאותה תקיפה נשבר אפה של המתלוננת, שנזקקה להתערבות ניתוחית לצורך תיקון הנזק. יצוין, כי לא מדובר בפגיעה מכוונת ומתוכננת, ומעשיה של הנאשמת בוצעו מתוך סערת רגשות ובמסגרת תגובה ספונטנית ואימפולסיבית. עם זאת, חלקה של הנאשמת באירוע ותוצאותיו הינם מרכזיים, וגם אם קדמה להם הערה כלשהי מצד המתלוננת, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיה של הנאשמת. במכלול הנסיבות אני סבור, כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה משמעותית, אך לא ברף הגבוה של עבירות אלימות.

הפסיקה הנהוגה

11. ברע"פ 912/05 **פלאח נגד מדינת ישראל**, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור, שהגיש המבקש בגין הרשעתו בתקיפת המתלון, תוך גרימת שבר באפו, אשר בגינה הוטל עליו עונש מאסר בן 12 חודשים והופעל מאסר מותנה. בעפ"ג (י-ם) 38039-04-15 **רחמן נגד מדינת ישראל** נדחה ערעור של הנאשם, שהורשע בתקיפה של נהג אוטובוס שגרמה לשבר באפו. בית המשפט אישר מתחם ענישה הנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר. על אף העדר עבר, גיל צעיר, חלופי זמן והמלצת תסקיר אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר בן 6 חודשים מאחורי סורג ובריח. בע"פ (מרכז) 47734-01-17 **שרעבי נגד מדינת ישראל** דחה בית המשפט המחוזי ערעור על גזר דין שניתן בגין אירוע, בו המערער הכה במתלון מכת אגרוף וגרם לשבר באפו. על המערער נגזרו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ברע"פ 176/13 **שי בן ארי נ' מדינת ישראל** מדובר בנאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה וכן בעבירת איומים, בכך שבעקבות ויכוח תקף את המתלון מאחור במכת אגרוף והמשיך להכותו ולבעוט בו בכל חלקי גופו, גם לאחר שהמתלון נפל על הקרקע. באותו מעמד איים הנאשם על אשתו של המתלון. למתלון נגרמו חבלות חמורות. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של 24 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו. בת"פ 60506-06-15 **(שלום ת"א) מ"י נש' איתי דרורי** - הנאשם נגח בראשו של המתלון עם קסדה, על רקע ויכוח על שימוש בנתיב אופניים בפארק. למתלון נגרם שבר באפו וחבלות נוספות. בית המשפט קבע מתחם ענישה שבין מאסר קצר, שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר בפועל למשך 14 חודשים. על הנאשם נגזרו 60 ימי מאסר בעבודות שירות. בעפ"ג 30709-01-12 **(מח' מרכז) ויאצסלב לופט נ' מ"י** -נדחה ערעורו של נאשם שהורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירה של חבלה חמורה, לאחר שהכה את המתלון במכת אגרוף באפו, ונגרמו לו שברים בעצמות האף. הנאשם ונידון ל - 10 חודשי מאסר בפועל בצירוף הפעלת מאסר מותנה במצטבר, סה"כ 16 חודשי מאסר, ועונשים נלווים. בעפ"ג (מח' חי') 27630-05-12 **שי בן ארי נ' מדינת ישראל** - נידון עניינו של נאשם, אשר תקף את שכנו באגרופים ומכות על רקע סכסוך חניה. השכן היה כבן 75 וסבל מחבלות ברגליו, בעיניו ובפניו. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע, כי הגם שאין מדובר בעונש קל (24 חודשי מאסר), יש בו לשקף את הסלידה מהעבירה, את חומרתה ואת סבלו של המתלון. בע"פ (מרכז) 41309-08-11 **מעודד נ' מדינת ישראל**, על המערער, שתקף את המתלון על רקע סכסוך עסקי, הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על-תנאי, והתחייבות. המערער התנצל בפני המתלון, והמתלון הבהיר במכתב כי קיבל את ההתנצלות וביקש שלא להחמיר עם הנאשם. עונשו של המערער קוצר ל- 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בע"פ (מרכז) 16160-10-11 **טבצניק נ' מדינת ישראל** קוצר עונשו של המערער, שתקף את המתלון על רקע של סכסוך בבית הכנסת ותלש את זקנו, ל- 4 חודשי עבודות שירות. זאת, בין היתר, לאור עמדתו של המתלון, שסלח לנאשם וביקש להקל בעונשו.

לסיכום מתחם העונש ההולם

12. לאור מהות העבירה, נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, הערך החברתי עליו יש להגן, הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים והפסיקה הנהוגה אני סבור, כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול מאסר בפועל שלא יפחת מ-2 חודשים ולא יעלה על 12 חודשים וקנס משמעותי.

נסיבות לקולה ונסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

13. לקולה אני מביא בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן, נסיבותיה האישיות של הנאשמת, העדר עבר פלילי, גילה של הנאשמת, הבעת החרטה, נכונותה לעבור הליכי שיקום, ההשלכות הקשות שעלולות להיות למאסר מאחורי סורג ובריה על הנאשמת, המלצות שירות המבחן, וסיכויי השיקום.

14. לחומרה אני מביא בחשבון את הנזקים שנגרמו למתלוננת.

לסיכום

15. במכלול הנסיבות אני סבור, שאין מקום לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם, מה בפרט שלא יהיה בכך כדי לפגוע בהליכי השיקום של הנאשמת. הימנעות מהטלת רכיב של מאסר בפועל אינה יכולה להתיישב עם נסיבות האירוע, ולא עם מטרות ותכלית הענישה.

16. בכל הנוגע לאופן ריצוי המאסר, נוכח הנסיבות לקולה, ובפרט נוכח המלצות שירות המבחן כאמור אני סבור, שנכון לאפשר את ריצוי בדרכן של עבודות שירות, ובכך גם יתאפשר שילובה של הנאשמת בהליכי שיקום במסגרת שירות המבחן.

17. סופו של דבר אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

אני גוזר על הנאשמת קנס כספי בסך 2000 ₪ או 10 ימי מאסר. הקנס ישולם עד ליום 3/7/22.

אני גוזר על הנאשמת מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, שלא תעבור בתוך 3 שנים, את העבירה בה הורשעה או עבירת אלימות אחרת לפי פרק י' סימן ח' לחוק העונשין ותורשע בגינה.

אני גוזר על הנאשמת 4 חודשי מאסר בפועל אותם תרצה בעבודות שירות במרכז הקהילתי "הדר" חיפה (חמישה ימים בשבוע). הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי עונשה בתאריך 2.5.22 בשעה 08:00 אצל הממונה על עבודות השרות.

מובהר לנאשמת, כי במידה שלא תבצע את עבודות השרות בהתאם להוראות הממונה על עבודות השרות, או תבצע עבירה נוספת, או תיאסר, או תיעצר, או יתקיים אחד התנאים הקבועים בסעיף

51.ט. לחוק העונשין, תופסקנה עבודות השרות והנאשמת תרצה את יתרת עונש המאסר בבית הסוהר.

אני מטיל על הנאשמת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים, החל מהיום, במסגרתו תשולב הנאשמת בתוכנית הטיפולית, בהתאם להוראות שירות המבחן למבוגרים.

מוסבר לנאשמת, כי במידה שלא תמלא אחר הצו הנ"ל, רשאי בית המשפט לבטלו ולהטיל עליה עונש אחר בגין העבירה בה הורשעה.

הנאשמת תשלם למתלוננת פיצוי כספי בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 3/7/22. מובהר, שאין בגובה הפיצוי כדי ללמד על גובה הנזק והסבל שנגרמו למתלוננת, וכל מטרתו היא הכרה סמלית בסבלה.

המאשימה תעביר לבית המשפט בתוך 30 יום את פרטי חשבון הבנק של המתלוננת.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, 27 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.